

Ötvenezer pofont kaptam
Kérem szépen máig,
Ezt a mesterséget arcom
Nem bírja sokáig.
Megdöbbentő, ahogy velünk bánnak,
Kérvényt írok Boda kapitánynak:
Főkapitány úr, esengem,
A brutális hölgyek ellen
A rendőrség védjen engem,
Védjen engem!

(1908. In Szép Ernő összes versei. Budapest, 2003. 196–197.)

Egy gavallér újévi levelei

I. Ahhoz, aki őt szereti

Drágám!

Itt az új esztendő, szerelmünk első évfordulója. Újra a legjobbat kívánom neked és újra megfogadom, hogy örökké szeretni foglak. Mennyi boldog óránk emléke fűződik a múlt esztendőhöz, ama feledhetetlen perc óta, amikor egy csókban nekem adtad a szívedet! Igazán nem tudom, hogyan háláljam meg a legistenibb és legbájosabb nőnek ezeket a gyönyörű pillanatokot. Fogadd ezt a csekélységet és véle ezt a két szót: Drága, imádlak!

A te...

(A levélhez mellékelve: egy nagy doboz Kugler-cukorka és a levélíró önarcképe.)

II. Ahhoz, akit elcsábított

Imádott asszonyom!

Ha valaki akkor, amikor önt először láttam, azt mondta volna nekem: ez az az asszony, akitől óriási rang-, társaság- és vagyonbéli különbség választ el, egyszer a tiéd lesz – hála szíved égő szerelmének! – egyszerűen kinevettem volna. Olyan hihetetlen volt a dolog, s mégis így történt! Ha eszembe jut hozzám való jósága, igazán zavarban vagyok, hogy most, újév napján mit mondjak önnek? A maga kedvességének, gyöngédségének, barátságának köszönhetek mindent. Önnek köszönhetem előkelő társadalmi állásomat, nyugalmas életemet, bájos lakásomat, amelyben körülöttem minden megváltozott, hála az ön sűrű ajándékainak, az ön állandó figyelmességének. Engedje meg, hogy ezen a napon egy szál virágot küldjek önnek, egy árva szál virágot. Tűzze imádott keblére, és ha addig friss marad, míg az én szerelmem, akkor sohasem fog elhervadni.

Az ön...

(A levélhez mellékelve: illatos rózsaszín selyempapírba csomagolt orchidea.)

III. Ahhoz, akit kitart

Babér Böske úrhölgy őnagyságának, a „Kültelki színház” művésznőjének
Édes kicsikém!

Még egyszer nem bánom, belemegyek a szeszélyeidbe. Nem akarom, hogy az én újévi ajándékom gyöngébb legyen, mint a barátaimé. De ismétlem, te nem vagy komoly. Tegnap is jelentkezett nálam a szabóné a számláddal. De hát mindegy!... Ma este, színház után eljövök érted, együtt vacsorázunk. Légy szép! Csókollak.

A te...

(a levélhez mellékelve: öt darab százkoronás)

IV. Ahhoz, akit ő szeret

Én kegyetlen tündérem!

Elmúlt egy év és micsoda rettenetes év! Szinte magam is csodálkozom azon, hogy ma még élek, annyi fájdalom, annyi kín és gyötrődés után. És mindezt a te szívtelenségednek köszönhetem. Te vérezted meg a szívemet közönyösséged töreivel, az én szívemet, amely csak téged szeret, csak

a te rabszolgád. Tudom, hogy nem szeretsz. Én... én úgy szeretlek, hogy amikor rád gondolok, megszűnt körülöttem a világ. És mindig rád gondolok. És ez jól is van így, én még így is boldog vagyok. Mert tűröd, hogy szereselek. Te jó vagy és jó lesz akkor is, amikor azt fogod mondani nekem, hogy haljak meg! Engedd meg, szerelmem, hogy a mai nap alkalmából ezt a szerény kis emléket küldjem neked. Talán eszedbe fogja juttatni azt, aki mindig rád gondolt!

A te...

(A levélhez mellékelve: egy óriási ékszeres tok, amelyben egy gyönyörű nyakék – nyolc sor gyöngy – és egy brillantgyűrű van.)

(Fidibusz, 1905. december 29. 5. sz. 4.)

A tökéletes férj

HELTAI JENŐ

Fején a tavalyi kalap,
Újat szegényke sohse kap.
Ruhája végig csupa folt,
Egy éve múlt, hogy tiszta volt,
Így jár, nejére így keres
A férj, aki tökéletes.
Reggeltől estig egyedül
Az irodában búsán ül,
Ott összead, kivon, szoroz,
S ha pénz kell, sikkaszt és oroz,
És állandóan alperes,
A férj, aki tökéletes.
Míg neje zsúron kelepel,
A babyt ő ringatja el,
Az egy cseléddel ő pöröl,
És senkitől sem örököl,